

Beyazdır Aşkın Gözyaşı

— poet19 · 25 Eylül 2013

Akşamüzeri gelir sevmenin hesabı
Gönüller pazarında gözyaşı geçmez, gam geçmez...
Sızar tülbindin altından usul usul maviliği hayatın;
Bir tutam yalnızlık, birkaç kök hüznün.
Öylesine aydınlıktır pencereler,
Sığınınca hülyanın koynuna akşam geçmez...

Dudaklarımda sermest bir tebessüm;
Sebepsiz, manasız...
Kaldırım taşları heceler aşkın göbek adını,
Boğazlar uluorta yüreğim, bir kadını.
Her cinayet failinden habersiz,
Her fail cinayetini âşık bu şehirde,
İçimde metruk hayatın mezar taşları.
Korkma ey sevgili sen de!
Beyazdır aşkın gözyaşları...

Ve gece...

Kimsesizlerden artan kalan bir mutluluk cebimde.
Belki diyorum; her adımda
Bir gün bütün sahipsizler için öleceğim.
Ben, karanlığın sadık arkadaşı
Cinlerin kokladığı çiçeğim...

Bana göz kırpmıyor isyan eden yıldızlar,
Bir ses: Sen de döv bulutlarını
Açarken avuçlarını ezan çiçeği.
Sonra yine aynı keşmekeşle aydınlık,
Kaldırıp gözkapaklarımı
Bir gülücük çiziyor yüzüme...

Yeniden başlıyor o meczup hikâye
Gün gökte durdukça bin bir telaş;
Aş işi kovalıyor, iş aşısı...

Sonra anlıyorum;
Kirlenmez hayatı aşkın gözyaşı!